

VELKÁ
DOBRODRUŽSTVÍ

Pražskou Malou Stranou od Mandarin Oriental po domovních znameních

GPS souřadnice: 50.0845941, 14.4056044

Praktické informace

Délka trasy: 3 km

Obtížnost: Velmi lehká a atraktivní trasa pro všechny děti od tří let. Výlet není možný jet s kočárkem ani na kole. Pejsci na vodítku jsou vítáni.

www.idos.cz

Turistická mapa: [Odkaz na mapy.cz](http://Odkaz%20na%20mapy.cz)

Parkování: Přímo v hotelu Mandarin Oriental. Parkovné je 100 Kč na hodinu, počet míst je ovšem omezen. Na nejbližší tramvajovou zastávku-Hellichova jezdí tramvaj č. 5, 7, 12, 15, 20, 22 a 25. Lze dojet metrem A na stanici Malostranská a odtud jít pěšky.

Pražský hrad - Okruh (k 1.6.2020):

Cena vstupenky	Plné vstupné	Sleva	Rodinné vstupné
Pražský hrad – velký okruh	250 Kč	125 Kč	500 Kč

* Slevy vstupného (mládež od 6 do 16 let, studenti, rodinné vstupné - 1 až 5 dětí do 16 let a max. 2 dospělé osoby, senioři starší 65 let)

Otvírací doba:

Letní turistická sezona (1. duben - 31. říjen)

Areál Pražského hradu 6-22 hod.

Objekty, kde se platí vstupné 10-18 hod.

Zimní turistická sezona (1. listopad - 31. březen)

Areál Pražského hradu: 6-22 hod.

Objekty, kde se platí vstupné: 9-16 hod.

WC: V Hotelu Mandarin Oriental Prague. Na několika místech na Pražském hradě - 20 Kč.

Více informací: www.hrad.cz/cs/prazsky-hrad-pro-navstevniky

Možnost občerstvení: Po celé trase, ale počítejte s tím, že jste na turisticky exponovaném místě - ceny jsou někdy i dvojnásobné.

Trasu pro vás prošla: Lucie Nachtigallová

Trasu testovali: Alžběta (4 roky), Viktorie a František (dvojčata 6 let)

Postřehy dětí:

Frantík: „Výměna stráží byla dost hustá. Taky se mi líbila ta socha nahatého pána s ošoupaným pindourem.”

Víki: „Máma mi nechtěla koupit koblížek za 50 Kč.”

Bety: „Byli jsme ve velkém kostelu a našla jsem hodně zvířátek na domečkách. Nemohla jsem najít raka, tak mi pomohl

Fanda. Myslela jsem si, že rak má chapadla.”

Popis výletu - Legenda pro rodiče

Milí cestovatelé,

zvedeme vás do jedné z nejkrásnějších ulic Prahy – do Nerudovky na Malé Straně. Pokud na náš výlet nevyrazíte v největší turistické sezoně, ale třeba jako my před Vánoci, tak se vaše děti budou bavit od začátku až do konce. Výlet začneme a ukončíme v krásném hotelu Mandarin Oriental Prague, kde můžete zaparkovat, koupit si kafe na cestu a také za vyluštěnou tajenku dostat na recepci malý dáreček v podobě tužky nebo pera s logem hotelu. Na historických domech budete hledat domovní znamení a dozvíte se, jak a proč vznikla, na Pražském hradě děti postrašíme drakem, který obtáčí ocas kolem kopyt koně sv. Jiřího, a také povíme vše o Daliborovi a Daliborce. I historii katedrály podáme tak, že na ni do smrti nezapomenou. Žádné vstupné platit nemusíte. Tajenku doplníte i tak. Doplnovačka je pro děti od pěti let. Obrázky na domech mohou hledat už děti tříleté. Ať se vám výlet líbí!

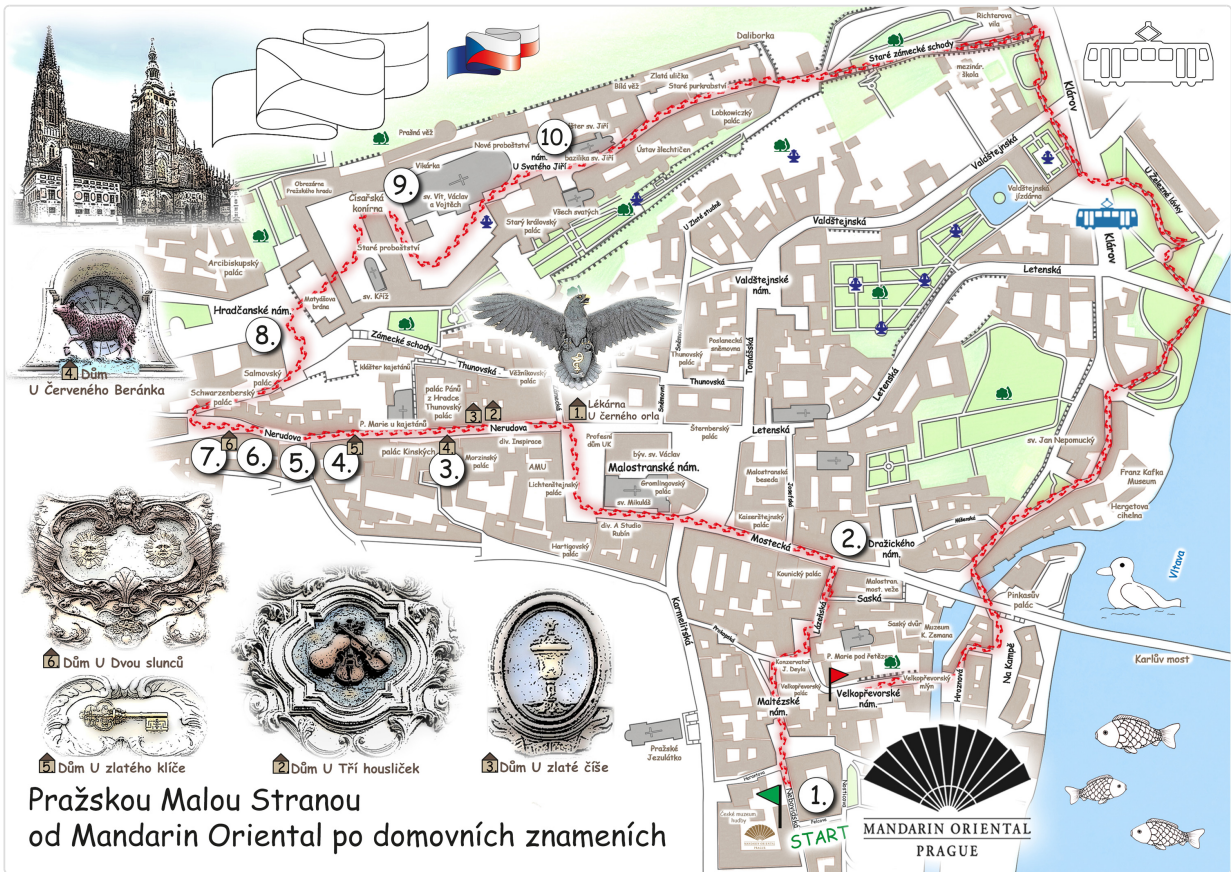
Dopis dětem

Ahoj kluci a holky,

dnešní cesta za hádankou vás povede do jedné z nejstarších částí Prahy, kde se to strašidly jen hemží a nechybí ani Bílá paní. Na domech budeme hledat pohádkové obrázky a taky si řekneme mnoho pražských bájí a pověstí. Tak jako u ostatních našich výletů, i k tomuto výletu jste dostali originální mapu s vyznačenou trasou. Pokud půjdete po správné cestě, budete se pozorně rozhlížet, číst správné texty a poslouchat to, co vám budou říkat vaši rodiče, jistě dokážete odpovědět na všechny dnešní úkoly. Umíte-li už psát, doplňte podle uhodnutých slov vaši tajenku a pečlivě si ji uschovejte. Pokud ji na konci výletu odevzdáte v recepci hotelu Mandarin Oriental, tak za ni dostanete nějaké malé překvapení! :)

Mapa výletu

Doplňovačka

Toto jsou dnešní hádanky:

Naše putování začíná právě v hotelu **Mandarin Oriental Prague**, který najdete nedaleko kostela, jež skrývá slavné Pražské jezulátko. Jen co se vymotáte z davu cestujících a přejdete cestu nebo rovnou vylezete z parkoviště samotného hotelu, sejdem se na jeho nádvoří.

A právě zde na vás čeká první soutěžní otázka.

Dobře se rozhlédněte a zkuste na levé straně zdi najít velmi starý kamenný erb. Je na něm jedna věc, kterou nutně potřebují námořníci. A ta vám také přinese první písmenko do vaší tajenky.

1. Napište předmět, který vidíte na erbu.

Nyní se rozhlédněte. Kdo z vás najde dva kamenné Budhy?

A než je najdete, tak si řekneme něco k této krásné budově, která byla tak laskavá, že nás všechny dovnitř pustila a právě pro vás si u nás tento speciální výlet objednala.

Hotel Mandarin Oriental, Prague je pětihvězdičkový luxusní hotel, který se nachází uprostřed historických památek a zářivých věží nejkrásnějšího města České republiky. Hotel nabízí moderní prostředí v budově staré několik staletí a je ideálním výchozím bodem pro poznávání místních památek.

Nyní vyjdeme z hotelu a zastavíme se na krásném Maltéztzkém náměstí. Napravo vidíte Velkopřevorský palác a nalevo zelený dům u jednoho zlatého zvířátka. Víte, u kterého?

Třípatrový řadový dům **U zlatého hada** je renesančního původu. Současná podoba však pochází z roku 1853 a navrhl ji František Wolf. Na stěně hned vedle je vidět malý lev. Kdo ho vidí?

My však hady moc nemusíme, tak raději pádíme pryč...ssssss.... A to kolem dvou hlav černých koní až do ulice Lázeňské, která nás přivede až do slavné ulice Mostecké přímo na začátek Karlova mostu, kam ovšem dnes nejdeme, tam vás pozveme zase příště :)

Malostranské mostecké věže jsou dvě stylově odlišné nestejně vysoké věže, propojené branou. Která je vyšší?

V roce 1250 jel přes most pod Juditinou věží na koni rytíř Pertolt. Dva havrani, kteří se spolu prali, svrhli z nejvyššího místa věže kámen, který rytíře zasáhl do hlavy, ten hned spadl z koně mrtev. Kámen na toto místo prý nebyl dlouhou dobu zasazen. V roce 1517 zase byla na Juditině věži vystavena utatá hlava loupeživého rytíře Jindřicha z Bohnic, zvaného Bohnička. Sto let nato byly na protějším břehu na ochozu Staroměstské mostecké věže vystaveny hlavy sřatých českých pánů po bitvě na Bílé hoře.

To muselo být pěkně nechutné! Jdeme raději pryč... a to směrem doleva :)

Kdo vidím dům **U zlatých prstenů**?

2. Vynásobte jejich počet číslovkou tři a výsledek napište do doplňovačky.

Naproti uvidíte dům U Černého orla. Dobře si název zapamatujte, uslyšíte ho dnes ještě jednou :)

Nyní opatrně přejděte na semaforu frekventovanou cestu směrem k parkovišti na Malostranském náměstí a můžete odpovědět na naši další otázku.

Vidíte ten zvláštní strom na parkovišti? Jeho plody jsou takové chlupaté kuličky? Víte, jak se jmenuje? To je platan.

V dálce za platanem už vidíte slavný chrám. My ho nyní obejdeme zprava, abychom se tak dostali k Nerudově ulici. Zkuste teď najít dům, který má na štítu hvězdičku, a vydejte se k němu. Hned vedle je také dům se slunečními hodinami. Poznáte, kolik je hodin?

Na cedulce si přečtěte, která státní instituce zde sídlí... Vydáme se nyní do kopce. Jdeme takovým tunelem ...

Jak se říká krytému prostoru, kterým je dům od ulice oddělen sloupy? Je to podloubí

Měl v něm svou ševcovskou dílnu i loupežník Rumcajs. Jen to nebylo tady, ale ve městě Jičíně. Víte, jak se jmenoval jeho synek a žena?

Dostáváme se do prostoru horní části Malostranského náměstí. Před námi je již Nerudova ulice a slavný **chrám sv. Mikuláše**. Ten patří k nejcenějším stavbám baroka na sever od Alp. Na díle, které se realizovalo přibližně sto let, se podílely tři spřízněné generace velkých barokních architektů – otec, syn a zeť: Kryštof Dientzenhofer, Kilián Ignác Dientzenhofer a Anselmo Lurago. Uvnitř byste kromě bohaté výzdoby mohli vidět obrovské varhany. Hlavní varhany mají přes 4000 píšťal, které dosahují délky až šesti metrů. Na tyto varhany hrával za svého pobytu v Praze jako host manželů Duškových i slavný W. A. Mozart.

A vzhůru do Nerudovky! Kdo najde číslo 1?

A kdo vidí nejstarší malostranskou lékárnu – **U Černého orla**? Uvidíte ji hned na rohu náměstí a přilehlé ulice napravo. To je ore! Neslyšeli jsme náhodou tenhle název už dneska? Kdepak to bylo?

Pokračujeme nyní po pravé straně ulice až k domu U tří houslíček. Než tam dojdeme, jen pár slov k ulici.

Nerudova ulice se nachází v Praze na Malé Straně. Vede z horního Malostranského náměstí do kopce směrem k Pražskému hradu. Kdysi po ní vedla Královská cesta, hlavní cesta vedoucí od Karlova mostu na Hrad.

Tato ulice byla dříve nazývaná Sporrengasse, česky Ostruhová, a až potom byla přejmenována na Nerudovu ulici. Toto jméno dostala po slavném českém spisovateli a básníkovi Janu Nerudovi, který v této ulici bydlel v domě U dvou slunců. Dobře si ten název zapamatujte, budeme ho na konci ulice společně hledat.

Pan Neruda napsal o Malé Straně a jejích uličkách krásnou knížku – Povídky malostranské, doporučujeme přečíst. Stavby v této ulici mají historické portály a zajímavé na nich je, že mají starobylé zdobené dveře a historická domovní znamení – sošky, reliéfy a obrazy. Obrazy jsou umístěny u vchodu do domů a ve středověku plnily funkci dnešního číslování domů v ulici. Podle svého domovního znamení nesly domy obvykle i své jméno (např. U dvou slunců, U Červeného lva, U Zlaté koruny, U Osla v kolébce, U Tří houslíček...). Uvidíte, kolik jich sami najdete, schválně si je počítejte...

Znamení řemesel a obchodu jsou především z doby, kdy řemeslo mívalo zlaté dno. Na pražských domech zůstaly symboly, jimiž mistři jednotlivých oborů označovali své dílny. Dodnes je z nich jasné, jakého řemeslníka hledat v domě U tří houslíček či U Zlatých nůžek nebo U tří zlatých sekyrek.

Znamení Domu **U Tří houslíček** v Nerudově ulici má rodokmen ne právě ledajaký. Už roku 1667 patřil dům Barboře loutnaře, vdově po loutnaři Otovi, kde i její zeť Leonard Pradter vyráběl strunné nástroje pro hudebníky loretánského kostela. Po jeho smrti se vdovy i domu ujal houslař Tomáš Edlinger a vytvořil zde evropsky proslulou dílnu s mnoha pokračovateli, kteří se pyšili tím, že mají „pražskou školu“. Jeho syn Josef Jáchym tu houslařil až do roku 1748 a na jeden z jeho nástrojů hrával i Beethoven. Znak řemesla dali Edlingerové na dům někdy kolem roku 1700 na paměť tří generací houslařských rodin. K tomuto domovnímu znamení se váže pověst o tajemných nočních koncertech. To, když se čtveřice malostranských strašidel dozvěděla, že kdosi v domě vyrábí tajemné hrací bedýnky a ze zvědavosti se je rozhodla prozkoumat. Příšerné vrzání mistra houslaře budilo. Tak si na strašidla počíhal. Že však byla hodná a hudbymilovná, nechal se uprosit, aby je naučil hrát. Za to mu o půlnoci namísto strašení spustil houslíčkový kvartet.

Naproti domu U tří houslíček je na domě deska s jedním statečným chrabrým rytířem. Najdete ji?

O pár metrů dál na nás kouká jedna příšerná potvora ze starověkých řeckých bájí a pověstí. Kdo vidí hlavu ženy, která má místo vlasů jedovaté hady? Znáte film Souboj titánů? Tam svým pohledem zabila Krakena. Jmenuje se tak také jeden slizký mořský žahavý živočich...Je to Medúza.

Na jihu Španělska jednou žahla tahle potvora autorku tohoto povídání tak, že má na ruce dodnes jizvu. A víte co? Protože došel Pobřežní hlídce čpavek, kterým se rána léčí, řekli jí zdravotníci, že si má ruku počůrat, že je to to samé :) tak si to pamatujte, kdyby vás taky někdy tahle potvora žahla.

Hned za tímto domem je dům **U Zlaté číše** (stále jsme napravo).

Zlatá číše – nebo zlatý pohár – patřily mezi 14 nejstarších pražských cechovních znamení. Zlatníkům se vůbec dobře dařilo. Protože pracovali s drahými kovy a drahými kameny, byli mezi řemeslníky nejen nejbohatšími, ale také nejlépe organizovanými.

Pozlacený reliéf, jak jej známe dnes, pochází až z konce 18. století. Místo pro zlatnictví bylo v Nerudově ulici ideální.

Bydleli tu všude kolem bohatí měšťané, šlechtici, proudily tudy davy lidí na Hrad, tak jako dneska. Nad domem U Zlaté číše je dnes italské velvyslanectví. O barokní půvab této stavby se postaral stavitel Jan Santini a sochař Matyáš Braun. To on vysochal orly a sochy Jupitera a Junony.

Další významná stavba – a to hned naproti – je Morzinský palác, kdysi sídlo Morzinů. Jedná se o dvoupatrový palác s mohutnými bohatě profilovanými nadokenními římsami. Jeho balkon podpírají sochy Maurů. Děti, pomůžete jim balkon podržet?

V tomto paláci také byla zřízena první pražská protestantská modlitebna. Pro změnu zde úřaduje rumunské velvyslanectví. Santinimu zde pomáhal sochař Maxmilán Brokof.

Jen o pár metrů dál je dům u jednoho milého domácího zvířátka - **U červeného beránka**.

Jak se jmenuje mládě od ovce?

3. Jaké číslo popisné má tento dům? (myslíme to červené)

Ale chápu, že teď se asi hlavně díváte do výlohy hračkářství hned vedle – vidíte loutky čarodějnice, Pipi dlouhé punčochy, Harryho Pottera, Jacka Sparowa nebo třeba Michaela Jacksona. Naše děti se nemohly odtrhnout. :)

Šlapeme dál. Schválně, kdo první uvidí kousek vykukujícího Pražského hradu... Zkuste nyní na průčelí domu č. 23 najít holuba.

V dome č. 25 žil v letech 1835–41 spisovatel Jan Neruda, neboť zde jeho rodiče měli hokynářství. Odehrává se zde děj jeho povídky Týden v tichém domě. Na domě bývala freska Narození Páně, kde byl nad kolébku zobrazen i osel. Časem freska zašla a byl na ní patrný jen osel a kolébka. Proto se domu říkalo U Osla a kolébky.

A kdo najde Dům U Zlatého orla? A hned ten vedle se jmenuje – jak? Leze leze po železe, nedá pokoj, až tam vleze...

4. Dopln: U Zlatého klíče.....

Také už vám jde z těch obrázků hlava kolem? Vydržte, bude hůř! :)

Tak jako měli Malostranští svou lékárnu s orlem, tak Hradčanští zase chodili pro lektvary do renesančního domu U Zlaté podkovy.

Dům č. 34 patřil v 16. století staviteli Oldřichu Aostalisovi. Dům stával nad bývalou Strahovskou branou a náležel k Hradčanům. Roku 1749 zde založil Josef Bischof první hradčanskou lékárnu, později přemístěnou do sousedního domu **U Zlatého lva**. Nad portálem domu byl obraz sv. Václava na koni, který měl na noze připevněnou skutečnou železnou podkovu. Odtud název domu.

Kolik podkov spočítáte na stěně a na plůtku u restaurace...?

5. Kdo nandává koním podkovy?

A teď chvilinku nemusíte koukat nahoru a jen poslouchejte, co si k číslování domů řekneme. Číslování domů bylo uzákoněno v době vlády Marie Terezie v roce 1770. Zpočátku nemělo charakter trvalého označení, ale pořadového čísla v konkrétním soupise, třebaže dům byl číslem až do dalšího přechíslování „popsán“ křídou na vrata či dveře. Číslování se provádělo s pomocí vojska v přirozeném sledu tak, jak lze obec postupně projít, obvykle po směru chodu hodinových ručiček. Začínalo obvykle nejdůležitější, zpravidla veřejnou budovou (panské sídlo, fara, rychta, nejbohatší usedlost). U obcí ležících podél silnice číslování obvykle začínalo prvním domem po pravé straně vesnice ze strany, kterou přijíždí vrchnost, po opačné straně se pak vracelo. Domovní čísla bývala napsána na dřevěné, plechové, popř. keramické tabulce, zasazené v omítce nebo provedené štukem.

Skoro jako dnes. Jaké číslo domu máte vy? A máte nad dveřmi také nějaký obrázek?

6. A když jsme u té Marie Terezie...jak se jmenoval její syn – také císař?

My se teď pomalu blížíme do místa, kde prudce odbočíme doprava.

Na svém horním konci se ulice rozvětňuje na ulici Ke Hradu (směr Pražský hrad) a Úvoz (směr Pohořelec a Strahovský klášter). Na horním konci ulice ústí také Radnické schody.

A protože dnes hodně času trávíme v Nerudově ulici, kde ještě chvíli zůstaneme, ptáme se školáků: Jak se jmenoval Neruda křestním jménem? Jmenuje se tak někdo z vás?

A kdo první uvidí **Dům U bílé ředkvičky**?

Od 3. března 1908 do 17. listopadu 1909 jezdila Nerudovou ulicí první pražská autobusová linka (a pravděpodobně vůbec

první autobusová linka v českých zemích). Pro opakované havárie a nespolehlivost tehdejší techniky byla zrušena, další autobusové linky byly pak v Praze zaváděny až od června 1925 a zpočátku převážně mimo centrum Prahy. Na levé straně teď najdete dům **U Červeného lva** a hned vedle **U Zeleného raka**.

Kdo z vás kdy jedl račí ocásky, děti? A víte, proč rak chodí pozadu? A kdo jedl žížaly? A která princezna je uměla překusovat ve vzduchu?

Dům č. 41 a č. 43 jsou dva spojené domy s jedním vchodem. Na domech vidíte příslušná domovní znamení: Lva s pohárem v tlapě a reliéfní obraz raka z roku 1729. U Zeleného raka zemřela 1703 matka malíře Petra Brandla.

A teď skoro poslední malba... Kdo najde dům se sluníčky?

Dům **U Dvou slunců** proslavil Jan Neruda, který zde bydlel v letech 1845–59 a který sem umístil děj svých Večerních šplechtů. Na domě je jeho pamětní deska podle náčrtu Viktora Olivy a modelu Vincence Ruperta Smolíka z roku 1895.

Nad znamením je reliéf a s nápisem.

7. Opište poslední slovo do tajenky.

A teď vůbec nejhezčí obrázek. Kdopak ho vidí?

Bílý vodní pták s dlouhým krkem...

Než odbočíme k hradu prudkou zatáčkou, najdete ještě jednu hvězdičku nad portálem domu. Na tom samém domě na nás ze střechy mrká Boží oko. A teď už vzhůru na Pražský hrad. Ještě, než k němu dojdeme, zastavte se u dalekohledu. Vylezte na stupínek a podívejte se, co odsud všechno můžete vidět. Třeba Petřínskou rozhlednu nebo kostel sv. Mikuláše, od kterého jste vycházeli. V dálce nad řekou Vltavou je vidět další starý kostel. Je ještě starší než všechny ty kolem vás.

Procházíme kolem restaurace Kajetánka. Kdo najde na soše halapartnu a toulec se šípy?

A vzhůru na hrad!

Moc rádi bychom vám vyprávěli o všech bazilikách a historických budovách, kolem kterých nyní budeme procházet, ale protože je tento výlet určen hlavně dětem, musíme dost krátit a zjednodušovat, jinak by naši malí přátelé měli pocit, že jsou spíše na hodině dějepisy. Tak to vezmeme letem světem... Nežlobte se na nás, rodiče.

Pražský hrad je dnes kromě sídla hlavy státu významnou kulturní a historickou památkou. Na Pražském hradě jsou uchovávány korunovační klenoty, pozůstatky českých králů, vzácné křesťanské relikvie, umělecké poklady a také historické dokumenty. V jeho zdech se odehrávaly události významné pro celou zemi. Vstupní brána na Pražský hrad z Hradčanského náměstí je součástí rokokového mřížoví z dob Marie Terezie. Nad vraty je kovaný oblouk, částečně zlacený, s královskou korunou. Po stranách jsou pilíře se sochami gigantů. U každého z pilířů po stranách brány stojí příslušník Hradní stráže.

Když budete mít štěstí, uvidíte výměnu stráží – to se našim dětem moc líbilo. Jen se těm strážcům trochu motaly pod nohama. Vidíte ty flinty? A jak mají vyleštěné boty? Co ty vaše botky? Nešlápli jste náhodou do nějakého psiho hovínka? :)

8. Jak se jmenoval křestním jménem první český prezident? A vlastně i druhý...

Podívejte se na ty dva obry. Co to mají v ruce? Jako by to byli nějakí vrahouni... Fůůůj.

Do areálu Pražského hradu se dostanete vchodem v jeho levé části. U hradní stráže je jen východ. Ale právě od hradní stráže je vidět Matyášova brána.

Matyášova brána tvoří vstup z I. na II. hradní nádvoří. Postavil ji na počátku 17. století italský architekt Filippi a původně stála samostatně jako triumfální antický oblouk, jímž se vcházelo do sídla králů. I proto se tu odehrávají výměny stráží a přehlídky. Nazvána byla po císaři Matyášovi II. Označuje se za nejranější barokní dílo v Čechách. Pokud se chcete blýsknout před rodinou, vyluštili jsem za vás latinský nápis na ní: "Pan Matyáš zvolený římský císař vždy vznešený /i/ uherský /a/ český král atd. postavil r. 1614."

Jestlipak víte, jak poznáte, že je na hradě a v české zemi pan prezident? Tak, že nad hradem vlaje vlajka. A víte, co je na ní napsáno? Pomůžou rodiče? Pravda vítězí!

Přicházíme na II. nádvoří a před sebou vidíme kašnu. Zkuste na ní najít písmenko L. Kdo z vás se jmenuje Lukášek, Lízinka,

Lada nebo Lucinka? A na jaké písmenko začíná vaše jméno? My se máme – jde s námi Lízinka i Lucie, ty se písmenka mohou dotknout jako první. Tu kašnu na II. nádvoří Pražského hradu nechal postavit Leopold I. roku 1686, proto na ní najdete písmeno L.

Na budově napravo nyní můžete najít sochy svatého Petra a Pavla a hned vedle nich nad dveřmi podivnou potvoru s tělem tygra a křídly netopýra.

Proběhneme průchodem a jsme u katedrály. Zjistěte, jak se jmenuje. Zajímá nás ten svatý, který má kratší jméno. :)

9. Jak se jmenuje svatý, po kterém je katedrála pojmenovaná?

Najděte orla a lva, kteří hlídají vchod do ní, a také stovky a tisíce chrličů, které na vás shlížejí z věží a věžiček. Na vratech si pak můžete prohlédnout výjevy z české historie.

Kdo najde krále s korunkou? A kdo najde reliéfní hroznové víno? Pokud chcete, můžete do chrámu nakouknout. Na začátek vás pustí, dovnitř ne, to byste museli mít vstupenku. My vám alespoň pár zajímavostí povíme. Gotický a novogotický chrám svatého Víta, Václava a Vojtěcha je největší z pražských kostelů. Zde jsou pohřbena těla českých králů, tady je uložena královská koruna s korunovačními klenoty.

Svatovítský chrám měří na délku 124 metrů, nejmenší šířka je 60 metrů a strop je vysoký 30 metrů. Výška hlavní věže je 99,3 metru. Katedrála byla založena Karlem IV. na místě románské baziliky, která nahradila předchozí rotundu z 10. století. Plán katedrály vypracoval a stavbu zahájil roku 1344 Matyáš z Arrasu a po jeho smrti v ní pokračoval Petr Parléř a jeho synové Václav a Jan.

K nejvýznamnějším prostorám patří Svatováclavská kaple, vrcholné dílo české gotiky. Na jejím místě bývala část původní svatovítské rotundy, v níž byl pohřben její zakladatel kníže Václav. Nad kaplí sv. Václava je komora s českými korunovačními klenoty. Nejstarší ze souboru je královská koruna, která je posázena smaragdy, rubíny, perlami a modrými safíry. Jen drahokamy představují nesmírnou historickou cenu, vždyť z devíti největších safírů na světě je jich na české královské koruně šest. Koruna byla poprvé použita roku 1347 při královské korunovaci Karla IV. a jeho manželky Blanky. Taky byste chtěli mít takovou korunku? My ano, hráli bychom si s ní na princezny a krále od rána do večera.

Najděte nyní **sochu svatého Jiří**. Podívejte se, kolik má obluda hlav a jak drží za nožičku chudáčka koníka. A vidíte, jaký má koník uzlík na ocásku? Nebojte, Jiří si s ní jistě poradí. Příběh o sv. Jiří a drakovi je východního původu. Do našich končin byl přinesen Křižáky. Legenda vypráví, jak si u pramene zásobujícího město Kyrény v Libyi, postavil hnízdo drak. Obyvatelé museli každý den kvůli vodě na chvíli vylákat draka z hnízda. Jako návnada sloužila lidská oběť určená losem. Když los padl na královskou dceru, zoufalý král marně prosil o milost. Princezna byla předložena drakovi. V pravou chvíli se objevil sv. Jiří zrovna kolem projíždějící, postavil se drakovi, zabil ho a princeznu zachránil. Vděční občané se zřekli pohanství a přijali křesťanství.

Pěkně hororový příběh.

Za zády Jiřího můžete vidět základy stavby původního kostela, jsou strašně staré. Vedle nich je vchod do věže a v zimě zde stává krásný slaměný betlém. Na druhé straně náměstí je vidět balkon, ze kterého zdraví český lid právě zvolený český prezident. Jestlipak víte, jak se jmenuje ten současný?

Pokračujte nyní podél stěny chrámů a dobře se podívejte nahoru. Kdesi nad vámi je největší český zvon.

Když byl odlit největší český **zvon Zikmund**, na Hrad jej táhlo na kočáře 16 párů koní. Nikdo však nevěděl, jak jej dostat nahoru na věž. Umělci ani stavitelé si nevěděli rady, až nejstarší královská dcera sestavila podivný stroj a utkala provaz z dívčích vlasů, na němž zvon snadno vytáhla na věž. Když však chtěli učenci stroj prozkoumat, princezna jej přikázala rozebrat a roztlouci. To je sice jen pověst, ale nám se líbí. Tady jsou další chrámové povídky:

- Svatovítské zvony dokáží měnit hlas podle nálady, která panuje v českém národě. V období po bitvě na Bílé hoře prý zvonily tak smutně, že probouzely zesnulé české světce v kryptě katedrály.

- Zvony z věže nemůže nikdo uloupit, kdo by se o to pokusil, zemře; naloženy na vůz by ztěžkly tak, že by je žádný neutáhl; kdyby se to přece podařilo, zvony by uletěly zpět na své místo.

A ještě jeden aprílový žertík: 1. dubna 2011 se na internetu rozšířila fáma, že katedrála sv. Víta bude zateplena. Dovedete si to představit? Aprílové reportáži uvěřily desítky tisíc lidí. :)

My nyní pokračujeme na náměstí Svatého Jiří a kolem Starého královského paláce až k bazilice sv. Jiří. Všimli jste si tajných vrátek do věže? Prolezl by jimi jen trpaslík nebo shrbená čarodějnice.

Všude kolem cestou můžete vidět nejružnější vyobrazení statečného Jiříka, bojujícího s drakem. Kolik jich napočítáte? Na

náměstí ho také můžete vidět vystupujícího z rohu jednoho z domů. Co má na vlajce? A co prodává pan prodavač pod ním? Za nás prodával koblížky – a představte si 50 Kč chtěl za jeden. Prevít!

Vidíte kašnu a na ní opět písmenko L? Podívejte se nyní na baziliku před vámi – to je ta červená budova.

10. Opište první slovo z nápisu nad dveřmi.

Najděte na domech madonu s miminkem a teď také domy a kostely, které mají červenou, zelenou a šedou barvu.

Vstupujeme do Jiřské ulice. Najdete její název napsaný starým písmem? A vidíte další fresku Jiříka a draka?

Procházím kolem baziliky až ke známé věži Daliborce. Je to ta poslední před branou z hradu ven. Vedle ní jsou 4 erby.

Najděte ten, který vypadá jako srdíčko.

Na nádvoří je taky jedna socha, která naše děti náramně pobavila. Nahatému chlapečkovi zde turisté sahají pro štěstí na přirození, a to se mu taky pěkně ošoupané leskne. :)

Kdo vidí Daliborku? A kdo zná pověst o ní?

Nejproslulejším vězněm, který v Daliborce pobýval, byl Dalibor z Kozojed, jehož pobyt ve věži je opředen řadou pověstí. Roku 1496 vypuklo na Litoměřicku nevolnické povstání, během kterého ozbrojení poddaní dobyli tvrz svého pána Adama Ploskovského z Drahonic. Tohoto vladaře pod pohrůzkou zabití násilně přinutili, aby je ze svého poddanství propustil. Tito povstalci se poté usídlili na panství Dalibora z Kozojed. Tím, že jim Dalibor poskytl útočiště, se podle rozhodnutí soudu dopustil velmi těžkého zločinu. Dalibor byl tedy uvržen do tuhého vězení ve věži a odsouzen k trestu smrti stětím hlavy. Samotný rozsudek byl posléze vykonán přímo na dvoře před Daliborkou. Legenda praví, že se Dalibor naučil ve své cele hrát na housle. Jeho hudba byla prý slyšet po celém hradě a připomínala tak všem, že byl uvězněn neprávem. Tento příběh využil český skladatel Bedřich Smetana ve své opeře Dalibor.

Loučíme se s Pražským hradem, projdeme kolem hradní stráže a ještě se podíváme z vyhlídky dolů na město.

O Praze se říká, že je stověžatá. Kolik by měla podle této věty věží? Jak se jmenují zdejší vojáci?

Stráží hrad, takže...

To byla otázka pro úplně malé děti, že

A nyní šupky dupky po Starých zámeckých schodech až ke stanici metra Malostranská nebo na tramvaj... Vlastní schodiště je asi 150 metrů dlouhé a čítá 121 schodů, jeho současná podoba pochází z let 1835–1837. Dne 31. října 2009 byl v horní části schodů slavnostně odhalen pomník českého písničkáře Karla Hašlera. Často u něj hrají pouliční umělci. Hodíte jim korunky?

Pokud nechcete jet na zastávku Hellichova tramvají a do hotelu chcete dojít pěšky, tak vám poradíme jak. Je to ještě moc hezká kilometrová procházka. Na Semaforech přejdete směrem k Vltavě a projdete parkem do ulice Cihelná. Ta vás odvede až ke Karlovu mostu, který podejdete a přes Kampu (u Vltavy) se dostanete ulicí Hroznovou k Velkopřevorskému náměstí a z něj pak už na náměstí Maltézské až do hotelu.

Abyste mohli doplnit poslední písmenko do tajenky, musíte do hotelu vstoupit a podívat se napravo na jednu věc se zvířátkem....Vidíte? Tak doplňte do tajenky a tu pak odevzdejte na recepci. Za vyplněnou doplňovačku dostanete malý dáreček.

Doufáme, že se vám dnešní výlet líbil a těšíme se zase brzy na shledanou!

